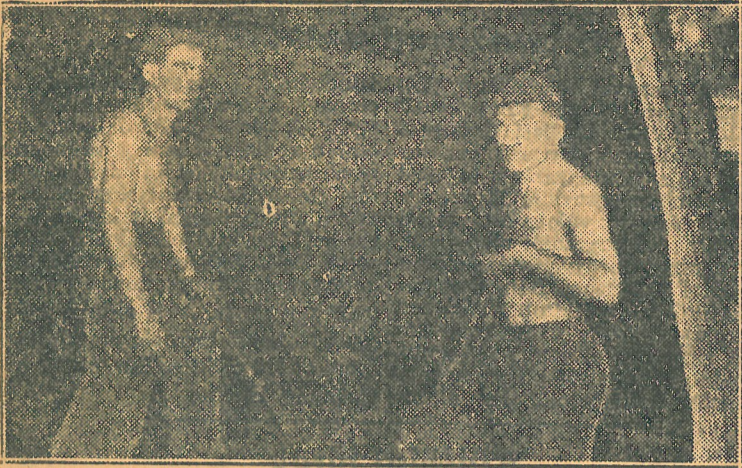

A Tomcsek-brigád munkamódszere

A Várpalotai Bánya legjobb elővájási brigádja a Tomcsek brigád. A brigád kitűnő eredményeket ér el. 1953-ban nem termeltek 110 százalékon alul. A brigád munkamódszerét akarjuk átadni, és ezért kérjük meg Tomcsek Sándor elvtársat, hogy mondja el a brigád munkabeosztását, brigádjának életét.

Brigádban hatan dolgozunk, mindhárom szakban egy vajúr, egy csillés. En magam, mint a brigád vezetője, egy csilléssel az egyik szakban dolgozom.

Ott kezdeném a munkamódszer átadását, hogy amikor lemegyek a bányába, minden szakkal érintkezésbe lépek, megvárom az engem felváltó szakot, de azzal is beszélek, akit mi váltunk le. Mikor a munkahelyre indulunk, amely jelenleg a 103-as szinten van, legelső sorban üreset vizsgálunk be, és hogy ne járjunk feleslegesen, úgy oldjuk meg a fa és a sín ellátást, hogy mindjárt fölrajtuk az üres csillé tejejére az ácsoláshoz és a sínfektetéshez szükséges anyagot és egyúttal bevisszük. Az üres csillék részére csinálunk egy kitérőt, mely négy csillé részére elegendő, ezzel el-értük azt, hogy nem kell minden egyes alkalommal ki-be járni a részről.

A csilléssel együtt egyszerre kezdünk két oldalról reselni, vagy ahogy nálunk mondják, a srámlit kiszedni. Egyhatvanas fogást szedünk, ez azt jelenti, hogy egyhatvanas mélységben kellene kireselni, de — főleg ez a mi munkamódszerünk lényege — 2 méternél nagyobb részt csinálunk, mert amíg a maradék szemet leszedjük, ácsolatokat fölállítjuk, a sineket lerakjuk, az ortot kiegyenesítjük, addig ez az előrevágott rés a szemet megtöri és a következő reselésnél már könnyebb dolgozni van. Ilyen módon elérjük, hogy keskeny szelvényű vágatból — fronti légvágatot hajtunk — 16—18 csillét rakunk meg egy forásból.

Az ácsolásnál igen nagy súlyt fektetünk az előretüzésre és a bélelésre. Mikor mi az új ácsolatot felállítjuk, addig a tető már sűrűn elő van tűzve, és az ácsolat fölállítása után az oldal ki van bélelve. Nem is fordul elő nálunk soha, hogy lövés után valamelyik ácsolatot nálunk elvigye a robbanás ereje.

Ahhoz, hogy mi jól összefogva tudjunk dolgozni, ahhoz nem csak kimondottan a munkamódszer szükséges, hanem a brigád jó szelleme, egybeforrottsága is. Bevezettük, hogy vasárnaponként mindig együtt van a brigád, ilyenkor beszéljük meg egymással azokat a dolgokat, amire hétközben nincs idő, mindenki elmondja a maga ügyes-bajos dolgát.

Önkéntelenül is fölvetődik az a kérdés, hogy mik ezek az ügyes-bajos dolgok. Beszéltek a brigádnak a működéséről, hogy

arról, hogy a csilléket rakják tele, különben hiába van sok csillék, ha félig van megrakva. Beszéltek az új bérezésről, melyet eddig magam sem értettem meg, csupán Kasza elvtárs magyarázata után, aki nekünk a munkahelyen ezt elmondta.

Mint párttag, nagy gondot fordítok arra, hogy a brigádban a munkafegyelem kielégítő legyen. Volt egy dolgozó, Szenderfi Mihály, a brigádban, igen sokat mulasztott. Hiába beszéltem neki, nem akart megjavulni. Nekem mindig azt mondta, hogy beteg. Fogtam magam és felferestem a lakásán, láttam, hogy félrevezetett. Elírtattam a csaptról, mert nem tűrünk meg magunk között lógósokat. A hiányzó csillés helyett új dolgozóról kellett gondoskodni. Elhatároztuk, hogy a „nevelj új bányászt” mozgalmon belül mi is új bányászt nevelünk a bányánknak. Odavertük hozzánk Káli Imre nevű csillést, aki ma már teljesen egyenértékű tagja a csaptnak. Így tehát két legyet ütöttünk egy csapásra, mint mondani szokták, mert a hiányzó kiközösítettünk magunk közül, egy új dolgozóból pedig bányászt neveltünk.

Mind ezekhez természetesen az szükséges, hogy a brigádvezető törődjön a brigád tagjaival, hallgassa meg panaszait és segítsen rajtuk. Csak úgy lehet jó eredményt elérni, ha a brigád tagjai szeretik a munkát, szeretik a bányát, a munkahelyüket. Ugy lehet elérni azt, amit mi érünk el, hogy havonként átlagban 110 métert hajtunk ki, így segítjük a bánya feltárási ter-venek végrehajtását.

Tomcsek Sándor.

Az új mozi

Végre megkaptuk az új mozi-gépet, amelyért olyan sokat harcoltunk. Örültünk, amikor a gép megérkezett, mert sok reményt fűztünk hozzá. Sajnos csalódtunk ebben a gépben, mert a legutóbbi szép magyar filmeket, mint például a „Kiskrajcár”, csak feléből harmadából lehetett megérteni, vagy nagyon halk volta a gép, vagy egyáltalán nem beszélt.

Fülfanuja voltam, amikor a Mokeptől egy elvtárs a mi régi vetítő gépünkre azt mondta: nálunk ezt az ócskavasba szokták dobni. De sajnos úgy látjuk,

hogy azt a gépet, amit most kaptunk szintén ócskavasból csinálták, mert ez sem jobb a réginél.

A másik hiba a mozinál, hogy a nézők az előadás végén teljesen megfagyva jönnek ki a helyiségből. Azt a nagy közhelyiséget fűteni kellene, különben az előadást nem tudja a néző végigélni a lábtölgéstől, amivel a fázók a lábukat akarják felmelegíteni. Gondoskodni kell a kultúrterthon fűtéséről, mert csak így válik a mozi szórakozó-hellyé.

Nyirő János.

Egy percre sem szabad elfeledkezni a hiányzás elleni harcról

Régi hiba, ha valami sikerül nekünk, elfelejtjük a bajainkat, így vagyunk a munkafegyelemmel is. Befeztük az évi tervünket, ez nekünk olyan megnyugvást ad, hogy nem tartottuk szem előtt a munkafegyelmet, ami aztán meg is bosszulta magát.

Tudja mindenki, aki érdeklődik a teremtésiről, hogy a fenyőünnep után nap 83 százalékra, január első napján pedig 87 százalékra teljesítettük a napi tervet. Ennek egyenes és kizáró oka az volt, hogy 27-én 115 hiányzója volt a bányának, 3-án pedig 141.

Tény az, hogy ezek a dolgozók

hibát követtek el, amikor nem tértek vissza vidékről a munkahelyükre. De vajon lehet-e csak őket hibáztatni ezért, nem vagyunk-e mi éppen olyan felelősök, vagy még jobban hibáztathatók a tömeges hiányzásért.

A felelősség nagyrésze rajtunk van, elmulasztottuk a dolgozókkal való foglalkozást, nem magyaráztuk meg a vidékre eltávozó dolgozóknak, hogy miért kell idejében visszajönni a munkához. Szó nélkül elengedtük őket, mi is csak ünnepeltünk és nem törődünk a holnappal. Ennek aztán megvolt a következménye, még pedig az, hogy egyetlen üzemenk sem érte el 27-én a száz százalékot és 3-án csupán csak Cser termelt 100 százalékon felül, ahol viszont nem is volt hiányzó.

A vállalatvezetőség úgy próbált a hiányzáson segíteni, hogy minden épkezláb embert leveleznyelt a bányába. Sokkal helyesebb lett volna megelőzni a

bajt, minden műszaki vezetőnek, középádernek foglalkozni kellett volna a szabadságra menőkkel. Elmondani nekik, hogy mennyire fontos a bánya termelése, mennyire fontos az, hogy ne essen vissza a munka, amit aztán hajrával, rohammal kell újra behozni. Meg kellett volna újra magyarázni azt, hogy a bánya állapota rosszabbodik, a munka lesz nehezebb, ha hiányoznak a dolgozók, tehát a saját munkájukat tessék nehezebbé.

A hibát elkövettük, s most itt az alkalom, hogy levonjuk a tapasztalatokat belőle, tanuljunk. Az első tanulság ebből az, hogy a hiányzás megszüntetéséért indított szívós népmovelő munkának egy pillanatra sem szabad megszűnnie. A hiányzókat jó szóval, példamutatással meg kell nevelni, el kell érni minden dolgozónál, hogy első kötelességüknek a pontos műszakjárását tekintse.

Városunk életéből

Órásműhely nyílik a városban

Ismét újabb üzlettel gyarapodik Várpalota városa. Egy órájavító műhely nyílik meg Árpád utca 21. szám alatt.

Erre a műhelyre már régen szükség volt, hiszen ha valaki-

nek az órája elromlott, Veszprémben, vagy Fehérvárra kellett elküldeni javítás miatt. A városi tanács igen fontos kérdést oldott meg ennek a műhelynek a megnyitásával.

Új öntözőkocsit kap a város

A köztisztaság kérdésében jelentős javulás mutatkozik a városban. Az utcákat eddig mindössze négy dolgozó takarította. Ez a város nagy kiterjedésénél fogva kevésnek bizonyult, ezért a tanács az utcai takari-

tók létszámát 34 főre emeli föl. Ugyancsak nagy segítséget ad a köztisztaságnak az, hogy a városnak saját öntözőkocsija lesz, valamint 5 darab zárt szemétszállító kocsit fog kapni a város

300 égőt kap a közvilágítás

A múlt héten Zilagy Ferenc elvtárs levelet írt az Ávesz-hoz, melyben az utak rossz világítását panaszolta, a Városi Tanácstól kapott értesülésünk alapján az Ávesz Zilagy elvtárs leveleire azonnal válaszol, hogy a városban 300 égőt helyez el, amelyek mind az utak megvilágítását szolgálják.

Örömmel várjuk az Ávesz intézkedésének végrehajtását.

Igéret helyett tetteket kérünk

A megyei tanács kommunális osztálya alá tartozik a város köztisztasága. Itt igen sokat ígérnek, azonban nagyon keveset teljesítenek. Jó lenne, ha Zalavári

elvtárs, a kommunális osztály vezetője és Asztalos elvtárs az ígéreteken kívül tettel is segítségére sietnének a várpalotai városi tanácsnak.

Amin a tanácsnak javítani kell

Legdrágább kincs a gyermek

Ugy látszik, a kerületi tanács ezt az igazságot nem ismeri el. Arról van szó, hogy a rendelőintézet gyerekosztálya jéghideg, ott nem fűtenek és a sok gyerek, akiket kezelésre visznek, órák-hosszat fagyoskodik a váróhelyiségben.

Joggal lehetne hinni azt, hogy a rendelő be van fűtve, de ott

is hideg van és ott kell a gyereket levetkőztetni, ami nem hasznos a betegnek, sőt ezáltal a gyerekek még betegőbbek lesznek.

Az a kérésünk a tanácshoz, hogy tegyen sürgős intézkedést a gyermek-osztály fűtésére, hogy a szülők jogos panaszai megszűnjenek. Rosta Lajos vajúr.

Tanács a dolgozóért vagy a dolgozóért a tanács?

Amikor szeretném említeni, hogy mi történt velem december 30-án, amikor az első Kerületi Tanácshoz elmentem az új tejjegyeket felvenni.

A földszinten osztják a tejjegyeket, bekopogok és bemegyek, azt mondja egy elvtársnő, félóra múlva jöjtek vissza, mert érkezlet van. Kint várunk a folyosón, amikor megérkezik a jegykiadó, kérdezi tőlünk, hogy mire várunk? — mondjuk: jegyre.

Akkor ugyan várjanak, mert előbb én hazamegyek ebédelni, mondja az elvtársnő. Mi vártunk türelmesen déli fél köztől, akkor jött vissza az elvtársnő.

Eddig nem kellett a tejjegyhez az igazolvány, most, amikor kérjük a tejjegyet, kijelenti az elvtársnő, hogy menjek haza a bejelentőért, mondom neki, hogy két és fél órája várok itten, ott-ho npedig két kis gyereket be-

zartam, mi van a régi tejjegyem, hon pedig két kis gyereket bezolvány helyett. Azt felelte az elvtársnő, hogy ne alkudozzak, menjek és hozzam az igazolványt.

Ugy látszik, nem lehettem szimpatikus ennek az elvtársnőnek, mert utánam egyeseknek igazolvány nélkül is kiadta a tejjegyet.

Félmentem az emeletre a tanácselnőkhöz panaszra, benyitok, a szobába nincs senki, üres a szoba, csupán egy 12—13 éves kislány van ott, aki azt mondta nekem, hogy most mindenki hazament ebédelni. Kérdezem a Tanács elnökségét, hogy jól van ez így, hogy egy kétyerekes anyának órák hosszat kell várakozni a tejjegyért, mert a Tanács dolgozói ebédelni járnak, mert bürokraták és kivételt tesznek.

Kovács Józsefné.

Kitüntetések a szénbányászat 200 éves évfordulója alkalmából

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a szénbányászat 200 éves évfordulója alkalmából id. Schönig Hermann és Horthy Józsefet a Szocialista Munkáért Érdemrenddel tüntette ki.

Schönig elvtárs 1921 óta bányász, Horthy elvtárs 1907 óta

vajúr, mindkettőjük mögött hosszú, becsületesen ledolgozott munkás évek állanak. Mindketten mai is dolgozói a bányának.

Schönig és Horthy elvtársak kitüntetéséhez sok szerencsét kívánunk.

Mikor javítják meg a gépkocsiközlekedést az Ősi-aknán

Nemrégiben egy cikk jelent meg a bányász újságban, amelyet Vég László elvtárs, a gépkocsielőadó írt. Ebben a cikkben megvolt határozva, hogy a gépkocsik milyen időben indulnak az aknától. Az Ősi-uti akna utolsó kocsija este 11 órakor indul a cikk szerint.

3-án éjjel a 11 óras koci nem jött ki, háromnegyed 12-ig vártunk, s akkor kénytelenek voltunk gyalog bejönni, képzhetjük, hogy mit jelent abban a csikorogó hidegben, munkaruhában más-

fél kilométert gyalogolni, 4-én 13 óráig vártunk, akkor érkezett meg a koci.

Ugy látszik, hogy az ígéret, az csak ígéret marad, nem tudom, mit szólna a gépkocsielőadó, ha neki kellene vékony ruhában 15 fokal hidegben gyalog bejönni az aknáról, biztos megjavítaná a gépkocsijáratok idejét.

Reméljük, hogy ez volt az utolsó ilyen súlyos hiba, és a jövőben meg leszünk kímélve, az ilyenfajta éjszakai gyaloglástól. Tóth József vajúr.

Népmovelő
A vállalatvezetőség úgy próbált a hiányzáson segíteni, hogy minden épkezláb embert leveleznyelt a bányába. Sokkal helyesebb lett volna megelőzni a